

denne Retning, nu vel, saa er Opgaven løst, og da vil vistnok Ingen længere forsvare et saadant Stutteries Bestaaen. Jeg maa derfor ogsaa ansee det for rigtigt, at der i Loven bliver indført en Bestemmelse om en vis Tid, hvori disse Indretninger foreløbigt skulle vedligeholdes.

Jeg vil dernæst tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til de Bestemmelser, som findes i §§ 22 og 23, der angaa Nedsættelsen af den Commission, som Regjeringen vil udnævne til at føre Control med Stutteribeskyrelsen. Dette, troer jeg, er mindre heldigt affattet i Lovforslaget; thi det er klart, synes mig, at, naar denne Commission, for at kontrollere Stutteribeskyrelsen, saaledes som her er foreslaaet, skal reise engang om Aaret til Landstutteriet i Rolding og Stamstutteriet i Frederiksborg, see Hestene der efter og bestemme, hvilke af dem der ere uduelige, og som derfor bør sælges, og dernæst saavidt muligt ogsaa eftersee de Hingster, som ere opstaldede omkring paa Landet, vil derved væsentligt kun være opnaaet, at man tager Ansvar for den Mand, som skal bære det, nemlig Landstutmesteren (Escherning: Og Indenrigsministeren!) og Indenrigsministeren, nærmest dog Stutmesteren; thi han har at svare for, at Hingsterne ere forsvarelige. Der er derimod et andet Hverv, som denne Commission kunde have, det nemlig, at undersøge Afkommet af Hestene og sørge for, at vi ikke, hvilket vi saa mange Gange see, faae eensidige Beretninger, at vi ikke fra Mænd, som nu tilfældigvis have truffet paa gode Resultater, faae høirostede Lovtaler over Systemet, medens de, der have seet mindre gode Resultater, tie stille. Vi ville derved faae en Samling af upartiske Mænd, hvis Opgave det var at indsende og notere alle de Tilfælde, som de kunde faae fat paa, baade de gode og de flette, saaledes at vi, naar Sagen kom for igjen, kunde, ved en virkelig og paa videnskabelige Principer bygget Control, have Noget, hvorpaa vi kunde støtte vor Mening om, hvorvidt de storartede Forsøg, som gjøres, virkelig have givet et gunstigt Resultat, og som kunde give os Ideer til, hvorledes vi i Fremtiden skulle indrette det, for at opnaae det bedste Resultat. Jeg vil

derfor ansee det for en væsentlig Forbedring ved Lovudkastet, om vi kunde faae disse Mænds Opgave forandret i Dvereenstemmelse hermed.

C. S. Hansen: Jeg kan i alt Væsentligt samstemme med den sidste ærede Taler, forsaavidt de to Hovedaffnit i Loven, som han sidst omtalte, angaaer; derimod kan jeg paa ingen Maade være enig med ham i, at 400 Rbd. til hvert Amt skulde ansees for et passende Bidrag fra Statens Side. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at de, der havde proponeret Anvendelsen af en højere Sum, ikke havde lagt Mærke til Bestemmelsen i § 3, som forudsætter, at det kun skeer med det Forbehold, at Amtet selv bidrager en lignende Sum. Det har jeg for mit Vedkommende meget vel lagt Mærke til, og jeg har heller ikke proponeret, at § 3 i den Henseende skulde udgaae, men kun at 400 Rbd. skulde forhøies til 1000 Rbd., og det er saaledes en Selsfølge, at de Amter, som ikke have saadanne Foreninger, der selv bidrage 1000 Rbd., heller ikke kunne faae 1000 Rbd. af Staten. Forøvrigt kan der jo være forskellige Meninger om, hvorvidt 400 Rbd. er Lidet, eller 1000 Rbd. Meget, men jeg har den fulde Overbeviisning, at med Hensyn til Gjenstandens Vigtighed for Fædrelandet er 1000 Rbd. ikke Meget, men 400 Rbd. saa godt som Intet. Naar det er blevet udtalt, at, naar man forøger den Sum, som Staten skulde tilskytte, vil det bevirke, at de private Foreninger ikke bidrage Noget, saa er det min Overbeviisning, at, naar der gives en tilstrækkelig Sum, som kan virke noget Gavnligt, ville Bidragene fra de Private blive langt betydeligere (Ja!). Det er min fulde Overbeviisning, at det vil blive Tilfældet, naar Landmanden seer, at Regjeringen understøtter den Sag alvorligt, men det kan man ikke sige den gjør ved at give 400 Rbd. til et Amt, der selv giver 400 Rbd. Der er Amter, hvor der er flere saadanne Foreninger, og der vilde hver faae meget Lidet, naar man skulde dele 400 Rbd. imellem dem. Altsaa, jo mere Regjeringen giver, destomere ville disse landøkonomiske Selskaber udside sig, og desto Mere vil der komme ind til Næmedets Opnaaelse. Det er min fulde Overbeviisning, og jeg maa derfor, som jeg tidligere har sagt, stille et Un-